

Arrest

nr. 87 422 van 12 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 29 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. OEYEN, die loco advocaat J.-P. DOCQUIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul afkomst. U werd op 4 mei 1989 geboren te Bamba Sabere en bleef er steeds wonen. In mei 2011 trouwde u met (B.R.). U en uw vrouw maakten beiden kleren. Jullie hadden gespaard voor 2 naaimachines. Daarom ging u uw oom Abdoulaye in Conakry bezoeken. Hij kon u helpen bij de aankoop van de 2 naaimachines. Bij aankomst in Conakry vertelde uw oom dat jullie de aankoop moesten uitstellen. Op 27 september 2011 was er immers een grote betoging in de stad. Uw oom en zijn vriend (B.B.) gingen naar de stad om te betogen. U besloot mee te gaan. Er was oproer tussen de betogers en de gendarmes. De gendarmes gooiden traangas en de burgers gooiden stenen. U gooide ook met stenen. De gendarmes begonnen toen te schieten. Op dat moment begon iedereen weg te lopen. (B.B.), de vriend van uw oom werd echter geraakt door een kogel en stierf. U zag wie geschoten had en wees deze gendarme, Kaba

genaamd, aan. De gendarme Kaba kwam op u af, beledigde u vanwege uw Peul afkomst en sloeg u met zijn wapen. Vervolgens arresteerde hij u en uw oom. Jullie werden meegenomen naar de gendarmerie van Hamdallaye. Jullie werden er geslagen en naar de gevangenis van de gendarmerie van Hamdallaye gebracht. 's Avonds werd u ondervraagd en opnieuw geslagen. Na 2 maanden werden de mensen die gearresteerd waren na de betoging van 27 september 2011 vrijgelaten omdat president Alpha Condé hen amnestie verleend had. Meneer Kaba wilde u en uw oom echter niet vrijlaten omdat u hem aangewezen had als de moordenaar van de vriend van uw oom. Daarom beschuldigde hij jullie ervan rebellen te zijn. Hij beschuldigde jullie er ook van verantwoordelijk te zijn voor een gewapende overval op 26 november 2011 op een apotheek waarbij een bewaker overleden was. Daarom bleven u en uw oom in de cel van de gendarmerie van Hamdallaye. Op 3 februari 2012 kwam iemand in de cel en riep de naam (A.O.). U ging mee omdat u ongeveer dezelfde naam hebt. De persoon vroeg om hem te volgen. Hij gaf u andere kleren en liet u ontsnappen. Buiten de gevangenis sprak u iemand aan en zei u dat u Allimou, een vriend van uw vader, zocht. Die persoon bracht u naar Allimou. U dook onder in zijn huis. U verbleef er 15 dagen terwijl Allimou uw vertrek uit Guinee regelde. Op 18 februari 2012 nam u het vliegtuig en verliet u uw land van herkomst. U kreeg hierbij de hulp van een smokkelaar. De volgende dag kwam u in België aan. Nog een dag later vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Bij een eventuele terugkeer naar Guinee verklaart u de gendarme Kaba te vrezen (gehoor CGVS, p.14). **Er dient echter vastgesteld te worden dat u de oorzaak van de door u aangehaalde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade, namelijk uw detentie in de gevangenis van de gendarmerie van Hamdallaye ten gevolge van uw deelname aan de manifestatie van de oppositie te Conakry op 27 september 2011 (gehoor CGVS, p. 5,6) niet aannemelijk maakt.**

U verklaart dat u hebt deelgenomen aan de manifestatie van de oppositie te Conakry op 27 september 2011 (gehoor CGVS, p.5,7). U verklaart dat u zelf ook met stenen gegooid hebt (gehoor CGVS, p.7). Op de vraag waarom u gearresteerd, antwoordde u dat ze zeiden dat jullie met stenen gegooid hadden en ook omdat de politie kwam toen u en uw oom jullie vriend gingen helpen nadat ze hem hadden neergeschoten (gehoor CGVS, p.7). **Vervolgens verklaarde u dat u tijdens de volledige duur van uw detentie, dus vanaf 27 september 2011 tot 3 februari 2012 opgesloten zat in de gendarmerie van Hamdallaye** (gehoor CGVS, p.8). U verklaarde ook u de eerste 2 maanden van uw verblijf uw cel deelde met een zekere (M.D.) en (A.S.) en dat deze beide mannen eveneens gearresteerd werden vanwege hun deelname aan de manifestatie op 27 september 2011 (gehoor CGVS, p. 9,10).

Het CGVS beschikt echter over informatie (die is toegevoegd aan het administratief dossier) waaruit blijkt dat alle personen die aangehouden werden tijdens de manifestatie van 27 september 2011 opgesloten werden in ' la Maison Centrale', een gevangenis te Conakry. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw detentie van ruim 4 maanden in de gendarmerie van Hamdallaye. Bijgevolg kan evenmin geloof gehecht worden aan uw vermeende arrestatie door gendarmes op 27 september 2011 en aan uw vermeende problemen met de gendarme Kabba.

Op basis van bovenstaande vaststelling dient besloten te worden dat geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen. Daarom dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U legde tenslotte geen documenten neer die ons toelaten uw identiteit, nationaliteit of reisweg te controleren.

De verschillende geraadpleegde informatiebronnen stellen dat sinds de verkiezingsoverwinning van Alpha Condé in 2010, de veiligheidssituatie verbeterd is, hoewel politieke spanningen nog voelbaar zijn. Het stoppen van de dialoog tussen de regering en bepaalde politieke oppositiepartijen toont dit aan. Er moet ook gewezen worden op mensenrechtenschendingen door de Guineese veiligheidstroepen bij politieke manifestaties. Guinee is dus in 2011 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerd en sporadisch geweld en dergelijke. Het is dan ook nu aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat aan de voorwaarden wordt vervuld om de overgangperiode te beëindigen en in een rustig klimaat parlementsverkiezingen te houden. De komende maanden zullen dan ook beslissend zijn voor de toekomst van het land.

Artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een

internationaal of binnenlands gewapend conflict, beschouwd wordt als 'ernstige schade' die aanleiding kan geven tot het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming, voor zover er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat die persoon een reëel risico zou lopen op dergelijke schade (artikel 48/4, § 1). Uit voormelde informatie blijkt echter dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld, en er evenmin sprake is van een gewapende oppositie in het land. In het licht van het geheel van deze elementen dient dan ook vastgesteld te worden dat er op dit ogenblik in Guinee geen sprake is van een gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht. Hij verwijst naar *"De punt van de HCR Gids"*.

Verzoeker stelt dat hij problemen en bedreigingen heeft gekregen in zijn land van oorsprong en geen specifieke bescherming kon verkrijgen.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Verzoeker voert geen verweer tegen de vaststelling in de bestreden beslissing dat zijn voorgehouden detentie ongeloofwaardig is en derhalve ook geen geloof kan gehecht worden aan de arrestatie op 27 september 2011 en zijn problemen met de gendarme Kabba. Voormelde vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.2.2. Verzoeker betwist de beoordeling van de veiligheidssituatie niet. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS